

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 3 (453)

Субота, 17 січня 1976 р.

Ціна 2 коп.

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

РІВНЯННЯ НА ПЕРЕДОВИКІВ

Соціалістичні зобов'язання колективу трудівників Полтавського УВП-1

Втілюючи в життя історичні рішення XXIV з'їзду КПРС, трудівники Полтавського учбово-виробничого підприємства № 1, достроково, 30 вересня 1975 року, виконали план дев'ятої п'ятирічки по всіх техніко-економічних показниках. На 12 днів раніше завершив колектив УВП-1 і річний план 1975 року. Понад встановлене завдання наші швейники виготовили і додатково реалізували виробів на 150 тисяч карбованців.

Натхненні рішеннями грудневого (1975 р.) Пленуму ЦК КПРС, керуючись положеннями і висновками, викладеними в промові на Пленумі Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва, прагнучи підготувати гідну зустріч XXV з'їзду партії, трудящі УВП-1 беруть на 1976 рік такі соціалістичні зобов'язання:

Достроково, до 29 грудня, завершити виробничий план 1976 року по всіх техніко-економічних показниках. Понад річне завдання випустити готової продукції на 60 тисяч карбованців.

Підвищити продуктивність праці проти планової на 2 проценти. 85 процентів приросту продукції в цьому році одержати за рахунок приросту продуктивності праці. Розробити і впровадити у виробництво 10 раціоналізаторських пропозицій, одержавши від цього економічний ефект 5 тисяч карбованців.

Впровадити у виробництво 20 заходів з наукової організації праці, що забезпечить економічний ефект 4,6 тисячі карбованців.

Знизити затрати на один карбованець товарної продукції проти плану на 0,3 копійки. Протягом року запровадити систему управління якістю і домогтися випуску продукції 1 сортом 99,42 процента, а здачу з першого пред'явлення довести до 93,5 процента.

Одержати економічний ефект від впровадження нової техніки в сумі 2 тисячі карбованців і домогтися

Соціалістичні зобов'язання обговорені і прийняті на загальних зборах колективу підприємства.

Соціалістичні зобов'язання колективу бригади оздоблювачів меблевих щитів Черкаського УВП

Ми, члени бригади по оздоблюванню меблевих щитів, виконуючи рішення XXIV з'їзду КПРС, достроково, ще в червні 1975 року, завершили виконання завдань особистої п'ятирічки, а у вересні — успішно справилися з річним планом завершального року. Передумовою такого успіху стало впровадження наукової організації праці, застосування передового

досвіду і пошук нових резервів підвищення продуктивності праці.

Величні плани постають перед бригадою в світлі рішень грудневого (1975 р.) Пленуму ЦК КПРС і проекту ЦК КПРС до XXV з'їзду «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на

П. ЦИМБАЛ, В. ТРЕТЯКОВА, Л. ВЕЛИКА, К. ГЛАДКА, ударниці комуністичної праці.

тися зниження трудомісткості виробничої програми на 2,7 тисячі нормо-годин.

Заощадити сировини та матеріалів на 5 тисяч карбованців, а також зекономити 10 тисяч кіловат-годин електроенергії та 10 тонн умовного палива.

Навчити суміжним операціям 50 робітників і підвищити кваліфікацію 130 чоловікам, охопити 15 чоловік інженерно-технічних працівників та службовців різними видами навчання.

Подати практичну допомогу підшефному колгоспові на прополонуванні посівів і збиранні врожаю в літньо-осінній період.

Ширше розгорнути змагання за комуністичну працю, боротися за звання підприємства комуністичної праці, а також повсякденно боротися за підвищення культури і естетики виробництва та поліпшення умов праці.

Колектив Полтавського УВП-1 звертається до всіх трудівників швейної галузі нашого Товариства з закликком розгорнути змагання за збільшення випуску спецодягу, за значне підвищення ефективності виробництва, поліпшення якості продукції.

1976—1980 роки». Вони надихають нас трудитися в десятій п'ятирічці ще продуктивніше й ефективніше. Виходячи з цих завдань, бригада бере на 1976 рік такі зобов'язання:

Виконати план по оздоблюванню меблевих щитів до 15 грудня.

План двох місяців 1976 року завершити до дня відкриття XXV з'їзду КПРС.

Норми виробітку систематично виконувати на 130 процентів і видавати продукцію тільки відмінної якості.

Освоїти суміжні професії по оздоблюванню меблевих щитів.

Відраділи результати у комсомольсько-молодіжних бригад швейниць Ужгородського УВП-2. Вони сумлінно і якісно виконують та перевиконують змінні норми виробітку.

Одні з найкращих швейниць Ганна Русанова та Вероніка Бакош (зліва направо), ставши на трудову вахту за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС, свої особисті виробничі завдання виконують на 160—180 процентів.

Фото З. ЗАВАДСЬКОГО.

Швейні вироби, які випускає колектив Коломийського філіалу Івано-Франківського УВП, користуються великим попитом у населення.

На фото: ударниці комуністичної праці—одні з кращих швей-мотористок А. Проскурюкова (ліворуч) і Ю. Вінтоняк діляться досвідом роботи.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ВІД З'ІЗДУ ДО З'ІЗДУ

„РОЗШИРИТИ ВИПУСК ПРОГРЕСИВНИХ, ЕКОНОМІЧНИХ ВИДІВ МАШИН, УСТАТКУВАННЯ І ПРИЛАДІВ ДЛЯ ВСІХ ГАЛУЗЕЙ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА“.

(З проекту ЦК КПРС до XXV з'їзду «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки»).

ВУГІЛЛЯ ВИДОБУВАЮТЬ АВТОМАТИ

Дедалі більше видобувається в країні «чорного золота». Якщо на початку дев'ятої п'ятирічки річний видобуток вугілля становив 624 мільйони тонн, то в минулому, завершальному році шахтарі видали на-гора майже на 100 мільйонів тонн більше. Цей успіх став можливим насамперед завдяки технічному переозброєнню вугільної промисловості, наміченому XXIV з'їздом КПРС. Про високий рівень механізації й автоматизації підземних робіт свідчить такий факт: чверть мільярда тонн вугілля або половина всього видобутку, одержано з повністю механізованих лав.

Яка ж техніка допомагає шахтарям видобувати «хліб промисловості»? Машинобудівна індустрія випускає сьогодні чотирнадцять вугледобувних комплексів, які виключають ручну працю. Один з них — «Донбас». Він дає змогу в півтора-два рази збільшити продуктивність праці, підвищити безпеку робіт, знизити собівартість палива.

А ось ще новинка — комбайн і видобувний комплекс. Першим керують з переносного пульта по радіо, другим — з допомогою автоматичних пристроїв.

У пригоді господарям підземних комор став і лазер, який допомагає прохідникам при розробці нових штретів. За безпекою праці робітників на 179 шахтах пильно стежать спеціальні системи авто-

матичного захисту і централізованого телеавтоматичного контролю. До речі, патенти на цей винахід закупили Англія, Франція, Бельгія, НДР, ФРН.

Але це далеко не всі нововведення. В нинішній п'ятирічці пущено в серійне виробництво автоматичні системи «Сатурн» і «Аист». З їх допомогою на шахтах Донбасу, Кузбасу, Караганди контролюють і аналізують роботу вибійної техніки, провадять табельний облік робітників, які спустились у вибій, точно знають, хто та де перебуває під землею.

Багато вугільних комбінатів і виробничих об'єднань впровадили автоматизовану систему управління виробництвом. Створюється перша черга АСУВ для всієї галузі вугільної промисловості України. Система покликана розв'язувати численні завдання планування, обліку, нагромадження інформації на всіх ступенях — від підприємства до міністерства.

Але зроблене — лише частина програми науково-технічного прогресу у вугледобувній промисловості. Технічним переозброєнням галузі зайняті тринадцять міністерств, десятки науково-дослідних інститутів і заводів. Їх пошук спрямований на те, щоб працю шахтарів зробити ще продуктивнішою, цікавішою.

Б. ГЕРЦЕНОВ.

БУРІННЯ... ГАЗОМ

Нафту з виробленої свердловини на родовищі Битків в Івано-Франківській області вперше в країні та світовій практиці одержано... з допомогою природного газу. Коментуючи цей експеримент, завідувачий Українським відділом Всесоюзного науково-дослідного інституту бурової техніки кандидат технічних наук Р. С. Яремійчук розповів кореспондентові РТАУ:

— Радянські спеціалісти торік уперше випробували цей метод в Угорській Народній Республіці, а потім — у Карпатах. У чому його суть?

Підземні «порожнини» з запасами нафти, які вичерпуються, попередньо під тиском заповнюють природним газом — метаном. Він «спрямовує» всю нафту, що зали-

шилася, у ствол свердловини. Цей метод і називають «буріння газом».

Застосування його обіцяє величезний економічний ефект: продуктивність вироблених родовищ збільшується вдвоє. Проходка на схилах гір за допомогою електробура і раніше застосовуваного стиснутого повітря дала 30 карбованців економії на кожному пройденому метрі, а економічний ефект від впровадження новинки на найбільш важкій надглибокій свердловині становив 250 тисяч карбованців.

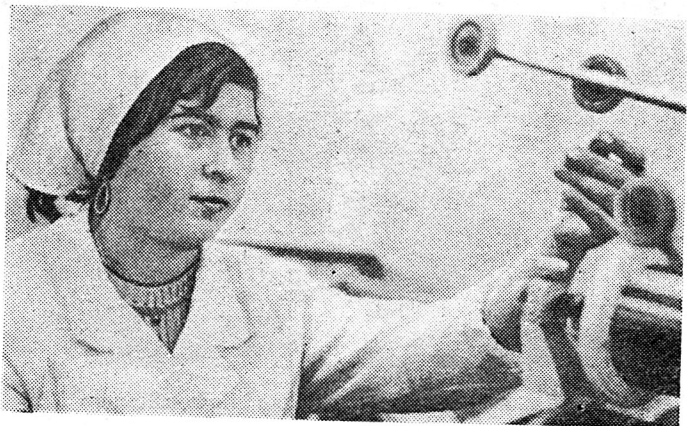
Уже в цьому році новий метод буде застосовано в Оренбурзькій області, а в перспективі — на багатьох родовищах країни.

Г. ПІДЛІСНИЙ.

ДЕСЯТА П'ЯТИРІЧКА: ЕФЕКТИВНІСТЬ, ЯКІСТЬ

Обговорюємо проект ЦК КПРС до XXV з'їзду партії «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки».

Початок нового року десятої п'ятирічки дільниці намотування катушок цеху радіоприладів Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» розпочала злагодженою, ритмічною, роботою. Бригада намотувальниць, яку очолює бригадир Ніна Лугіна, досягла високих темпів виробітку в змаганні на честь XXV з'їзду КПРС. Робітниці систематично перевищують змінні завдання по випуску продукції.

На фото: бригадир Н. Лугіна.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

РАДІСНІ ПІДСУМКИ, СВІТЛІ ПЕРСПЕКТИВИ

Для сільських членів УТОГ минула п'ятирічка була вагомою на трудові діла. Завдяки механізації в різництві і тваринництві значно зросла продуктивність праці, підвищилась трудова активність.

Є що згадати Іванові Івановичу Шведю з колгоспу імені Леніна. За самовіддану працю правління артілі двічі нагороджувало його Грамотами і цінним подарунком. І. І. Шведю присвоєно звання ударника комуністичної праці.

Вагомий трудовий внесок у виконання завдань дев'ятої п'ятирічки зробили П. Л. Мироненко та П. І. Швидкий з радгоспу «Веселі Терни». Павло Леонітович вийшов недавно на заслужений відпочинок, віддавши 40 років невтомній праці. Його груди прикрашають медалі «За трудову відзнаку».

Пилип Йосипович Швидкий працює радгоспним теслою уже 24 роки. За плідну працю його нагороджено знаком «Перемо-

жець соціалістичного змагання 1975 року». Він теж ударник комуністичної праці.

Трудова слава шириться і про Григорія Онисимовича Соколова з колгоспу «Росія» та його дружину Клавдію. 19 років трудяться Григорій на фермі, доглядаючи 280 корів, а його дружина — дояркою. Шанують їх люди за працювальність. Подяками, преміями не раз відзначало правління колгоспу його самовіддану працю.

Наполегливо трудяться також Іван Постолян, Марія Лугова, Василь Пересунько з колгоспу ім. Ульянова. Щороку на міжрайонних зльотах передовиків сільського господарства та переможців соціалістичного змагання їх нагороджують Грамотами, цінними подарунками.

За п'ятирічку члени УТОГ нашої первинної організації одержали сім путівок в будинок відпочинку, значно зросла їх заробітна плата. Заможні і культурно живуть сільські трудівники.

У домі кожного з них газові плити, телевізори, пральні машини.

Десята п'ятирічка відкриває перед сільськими трудівниками ще більш грандіозні перспективи, що накреслені в проекті ЦК КПРС до XXV з'їзду партії «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки». Зараз у первинній організації Товариства йде діяльне обговорення цього важливого документа. Глухі хлібороби обмінюються думками з приводу четвертого розділу проекту, де йдеться про необхідність поліпшення використання землі, матеріально-технічних засобів, про зниження собівартості продукції та інші проблеми розвитку сільського господарства.

XXV з'їзду КПРС — гідну зустріч! Під таким девізом йде змагання серед наших хліборобів.

Г. ЛІСЮК,
голова Ордо-Василівської сільської первинної організації УТОГ.

Софіївський р-н,
Дніпропетровська обл.

ВАГОМІ РЕЗЕРВИ

В умовах бурхливого розвитку науково-технічного прогресу одним з найважливіших резервів підвищення якості продукції є впровадження заходів з НОП, що спрямовані на максимальне використання нової техніки і передової технології. Тільки передова організація праці, що враховує досягнення нової техніки та сучасної технології, допоможе швидкими темпами підвищити ефективність виробництва.

Протягом останніх двох років цьому питанню у нашому Товаристві було приділено велику увагу. Про це свідчать і комплексні плани з НОП за 1975 рік, де 33 проценти всіх запланованих заходів в тій чи іншій мірі мали своєю метою підвищення якості вироблюваної продукції.

Так, впровадження передової організації праці дало можливість значно прискорити одержання необхідної віддачі від нового устаткування та нового технологічного процесу на Івано-Франківському, Чернігівському, Дніпропетровському, Кам'янець-Подільському, Львівському № 1, Конотопському, Білоцерківському та інших УВП. Впровадження високопродуктивних агрегатно-групових потоків для пошиття виробів в свою чергу позначилося на якості продукції, що її випускають ці підприємства.

На Київському дослідно-виробничому об'єднанні було розроблено заходи з нової організації праці на робочих місцях конвейера по складанню реле РПУ-2. Це дозволило поруч з підвищенням продуктивності праці на цій дільниці, значно знизити трудо-

місткість процесу і підвищити якість складання виробів. На цьому ж об'єднанні було розроблено впровадження нової організації праці на технологічному процесі лакового покриття рулеток. Це дало можливість вирішити проблему захисту вимірювальних приладів від атмосферного впливу, що значно покращило їх якість і збільшило довговічність.

З метою підвищення якості вироблюваної продукції на Донецькому виробничому об'єднанні «Електромагніт» впроваджено поопераційний контроль протягом всього виробничого процесу. Робітники тут приділяють велику увагу самоконтролю. У кожного з них є так звані контрольні картки, що вивішені безпосередньо на робочих місцях, а також еталони виробів.

Чимало цінних заходів, спрямованих на підвищення якості продукції, впроваджено і на Єнакіївському, Полтавському № 2, Дрогобицькому та інших УВП.

Щоб боротьба за підвищення якості продукції набула масового характеру, необхідне більш серйозне ставлення до організації навчання по підвищенню кваліфікації робітників, ширше запровадження передового досвіду якомога більшої кількості працюючих. Це повинно стати одним з основних напрямків у практиці діяльності підприємств, одним з найважливіших питань у роботі відділу НОП.

Як відомо, випуск відмінної продукції в поєднанні з високопродуктивною працею може забезпечити тільки той робітник, який має необхідну професійну підготовку та практичні навички. З урахуванням цих вимог на дослідно-виробничому об'єднанні «Контакт» в 1974—75 роках була організована школа по вивченню передового досвіду. Вдумливо складена програма навчання, висококваліфіковані спеціалісти, що їх було

залучено до проведення занять, зумили прищепити необхідні знання більш ніж 60 робітникам. Це дало позитивні наслідки. Нині на підприємстві з першого пред'явлення здають продукцію 164 чоловіки, а 13 — працюють з особистим тавром.

Але, на жаль, в нашому Товаристві ще є підприємства, де недостатньо приділяють уваги плануванню та розробці заходів з наукової організації праці, питанням підвищення ефективності виробництва, якості вироблюваної продукції.

Нині на всіх підприємствах Товариства впроваджується комплексна система управління якістю, що включає в себе ряд постійнодіючих організаційно-технічних, економічних та політико-виховних заходів, які спрямовані на те, щоб на всіх стадіях виробництва створити оптимальні умови для досягнення високого рівня якості продукції.

Які ж напрями повинні вивчати, планувати, розробляти і впроваджувати у виробництво наукова організація праці й управління підприємством, щоб сприяти підвищенню якості продукції? Сюди відноситься, перш за все, даліше вдосконалення організації праці з технології виробництва та технологічної оснастки, організація шкіл по вивченню передового досвіду, оволодіння суміжними професіями, планування та впровадження організацій обслуговування робочих місць за типовими проектами та інші.

Виходячи з цих напрямків та враховуючи рівень організації праці й управління, на кожному підприємстві слід планувати, розробляти і впроваджувати такі заходи з НОП, що допоможуть швидше досягнути поставлених завдань. На це націлює нас і проект ЦК КПРС до XXV з'їзду «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки».

А. СМІРНОВ,
інженер з НОП відділу праці та заробітної плати ЦП УТОГ.

СЕРЕД КНИГ

ПРАЦЯ ПРОДУКТИВНА, ОРГАНІЗОВАНА

Кожен день комуністичного будівництва, висловлюючись словами поета, домальовує великого Леніна портрет. Ми є щасливими свідками підтвердження того, що не було такого суспільно-значущого питання, якого б не розробляв Ілліч. Виняткового значення надавав творець Комуністичної партії і Радянської держави будівництву нового суспільства на наукових основах, впровадженню наукової організації праці в усі галузі виробництва і управління. Цим питанням приділено особливу увагу і в обговорюваному нині в нашій країні проекті ЦК КПРС «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976-1980 роки».

Глибина і проникливість ленінського генія, нерозривна єдність теоретичної думки і практичної дії відображені у щойно виданій Політвидавом України книзі «В. І. Ленін. Про наукову організацію праці».

Збірник включає праці або уривки з праць вождя, написані як у дореволюційний період, так і в роки громадянської війни та мирного будівництва.

При здійсненні масштабних завдань соціалістичного і комуністичного будівництва величезного значення набуває вміння кожного члена суспільства працювати по-науковому, на рівні вимог часу. Цим питанням В. І. Ленін приділяв виняткову увагу. В перші ж після Жовтня тижні він підкреслює, що навчитися працювати — це тепер головне, дійсно загальнонародне завдання, яке Радянська влада повинна поставити в усьому його обсязі перед народом. А в першому варіанті статті «Чергові завдання Радянської влади» визначає одне з «найбільш важливих і найбільш вдалих завдань реорганізації суспільства» — організацію змагання на соціалістичних началах. У праці «Великий почин» В. І. Ленін дає вичерпну характеристику проблеми наукової організації праці в умовах диктатури пролетаріату як «нової організації праці, яка поєднує останнє слово науки і капіталістичної техніки з масовим об'єднанням свідомих працівників, що творять велике соціалістичне виробництво».

Облік і контроль — ось головне,

*) В. І. Ленін. Про наукову організацію праці. Політвидав України. К., 1975.

що потрібно, за В. І. Леніном, для «налагодження» правильного функціонування першої фази комуністичного суспільства. Питання дисципліни й організованості висувається як таке, «від якого залежить вирішення долі соціалізму в Росії, а може, і в інших країнах».

Одним з найголовніших завдань Комуністичної партії було і залишається навчити трудящих уміння управляти державою, суспільним процесом, виробництвом на науковій основі. У брошурі «Чергові завдання Радянської влади» В. І. Ленін підкреслював, що після того, як партія більшовиків Росію переконала, відвоювала у багатих для бідних, вона повинна тепер навчитись Росією управляти. Для успішного управління, крім уміння переконати, потрібне вміння практично організувати.

Цій, практичній, стороні справи присвячено чимало ленінських робіт, що ввійшли до збірника. Це і стаття «Краще менше, та краще», і праця «Про єдиний господарський план», у якій Ілліч застерігає керівників від захоплення командунням, і «Постанова про роботу заступників...», і «Начерк правил про управління радянськими установами», у якому підкреслювалось, що колегіальне обговорення і вирішення всіх питань управління повинно супроводжуватись установленням найточнішої відповідальності кожного за виконання певних, ясно і недвозначно окреслених завдань і практичних робіт.

В. І. Ленін сам показував у роботі зразок виняткової зібраності й організованості. Л. Фотієва, наприклад, у спогадах відзначала організованість робочого місця Ілліча, кожна річ в кабінеті якого мала своє постійне місце. Організованість, писала вона, вміння бергти час — важлива і характерна риса ленінського стилю роботи.

Цей ленінський стиль, позначений глибокою науковістю у великому й малому, став рисою характеру, повсякденної праці мільйонів радянських людей, робітників, колгоспників, учених, керівних працівників. Але виховання справжньої соціалістичної діловитості, удосконалення стилю завжди стоятиме серед першочергових завдань дня. Новий ленінський збірник є добрим порадиником у цій справі.

І. ВАЛЬКО,

кандидат філософських наук.

Несміливим дівчатком прийшла Антоніна на Ворошиловградське учбово-виробниче підприємство. Беручка до навчання вона старанно і наполегливо вивчала методи пошиття різноманітних швейних виробів, в цеху пригладася до секретів майстринь швейної справи. Своєю ударною і самовідданою роботою вона завоювала шану і повагу трудового колективу швейниць. З роками до ветерана праці прийшла майстерність, і як результат їй присвоєно високе звання «Майстер—золоті руки».

Нині Антоніна Семенівна Веріго резервістка УВП — заміняє відсутніх трудівниць швейного цеху. Завдяки їй, бригада в якій вона трудиться, щозміни виконує та перевищує виробничу програму.

Фото І. БЕРЕЗНЯКА.

ЯКОСЬ ми опинилися навпроти одного з меблевих магазинів м. Миколаєва. Крізь великі скляні вікна сучасної будівлі весело поблискували новенькі поліровані меблі. Ми вирішили зайти подивитися. Тут стояли шафи, дивани-ліжка, туалетні столики... — скільки їх! Просто очі розбігаються. І все таке красиве, зручне, сучасне.

— А сервантів нема, — чую, зітхнув хтось поруч. Повернувшись на голос і побачив літнього віку жінку. Помітивши мій погляд, вона додала: — Я заходжу сюди мало не кожного дня — чекаю на сервант. Малувато їх, мабуть, випускають на заводі імені 61-го комунара.

— А вам подобаються їхні виробни? — запитую.

— Так, наскільки я знаю їхні меблі завжди мали неабиякий успіх у покупців. Я теж нещодавно придбала диван-ліжку, зроблене на цьому заводі.

Отже, меблі подобаються людям, якщо на них так очікують... Тут мені захотілося самій дізнатися про все докладно. Тим більше, я сама працюю на згаданому підприємстві.

І ось я в деревообробному цеху рідного мені заводу. Розмову зі мною веде майстер Євгенія Федорівна Польська:

— Ще зовсім недавно ми випускали меблів справді мало. Тепер же справа стоїть далеко по-іншому. І найпершою умовою такого зростання є, безперечно, використання нової техніки, наприклад, полірувальних верстатів. Крім того, значно збільшилася корисна

У КОМПАКТНИХ ГРУПАХ УТОГ

МЕБЛІ МОГО ЗАВОДУ

площа цеху, підвищили свою кваліфікацію робітники.

Розмовляючи, ми проходимо далі. Євгенія Федорівна показує мені майже готовий сервант. Залишилося тільки відполірувати його стінки. Трохи далі лежить ще необроблена фанера: з неї виготовляють шухляди до шаф.

Є. Ф. Польська, крім того, ще й інструктор-перекладач членів УТОГ, яких у цеху налічується близько тридцяти чоловік. Ознайомитися ближче з працею глухих робітників нам допомагає А. І. Арабежа, бригада якого — у складі 17 чоловік — уже працює в рахунок 1977 року і внесла у фонд миру 377 тисяч карбованців.

Серед членів УТОГ бригади немало ветеранів праці, кваліфікованих робітників. До таких належить, розповідає бригадир, й Олександр Павлович Карпов, який ось уже 20 років працює на заводі імені 61-го комунара.

Олександр Павлович — працююча людина, ніколи ще не видавав браку, за своє трудове життя виховав не одного хорошого робітника. Нині він навчає таємниць своєї професії Володимира Безконого.

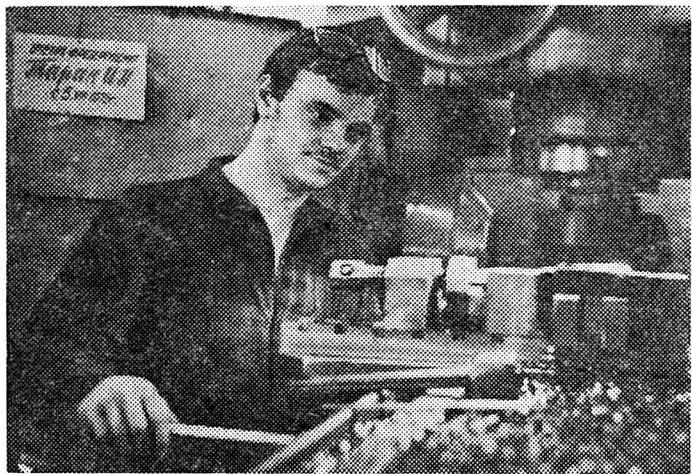
— Я працюю на заводі три місяці, точніше, вчуся в Олександра Павловича, — розповідає Володимир. — На сьогодні вже умію збирати диван-ліжку. Звісно, три місяці — невеликий строк для того,

щоб набути виробничої майстерності, але вже за цей час я, завдяки своєму вчителю, добре збагнув, яку цінну для людини має праця і як учитися працювати. На початку, признаюсь, я нерідко сумнівався: чи зрозумію пояснення свого старшого товариша, але згодом переконався, що мої сумніви були даремними... В Олександра Павловича напрощуд м'яка і доброзичлива усмішка, — додає Володя.

О. П. Карпову 36 років. Він свого часу закінчив Житомирський технікум механічної обробки деревини, має сім'ю. Нині очолює цехову первинну організацію Товариства. Олександр Павлович — активний політінформатор, учасник художньої самодіяльності. Людям він подобається своєю ставністю, доброзичливістю. «Я люблю свій завод, люблю колектив», — каже Олександр Павлович. — Приємно відчувати себе корисним для людей».

Корисним для людей. Як влучно і глибоко сказано!.. І як добре, що ці слова характеризують не лише одного Олександра Павловича, а всю його бригаду, яка нині бореться за звання «Бригада імені XXV з'їзду КПРС».

Е. ЮР'ЄВА,
інженер відділу праці суднобудівного заводу імені 61-го комунара.
м. Миколаїв.

Свій трудовий шлях Микола Таран почав у ливарному цеху Одеського заводу імені Жовтневої революції. Систематично виконуючи і перевиконуючи норми виробітку, він виборов звання ударника дев'ятої п'ятирічки. Та хлопця манили до себе верстати і він вирішив оволодіти ще однією професією — фрезерувальника. Нещодавно кваліфікаційна комісія присвоїла йому цю професію.

На знімку: М. Таран за роботою.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

ВДОСКОНАЛЮВАТИ СТИЛЬ І МЕТОДИ РОБОТИ

З ПЛЕНУМУ ОБЛВІДІЛУ УТОГ

Недавно в Одесі відбувся III пленум правління обласного відділу УТОГ. Його учасники заслухали й обговорили доповідь голови облвідділу В. І. Семенової «Про завдання первинних організацій і культзакладів УТОГ області з метою поліпшення виховної і культмасової роботи в зв'язку з наступним XXV з'їздом КПРС та X з'їздом УТОГ».

Доповідач і учасники пленуму, що виступили в дебатах, одностайно відзначили, що проект ЦК КПРС до XXV з'їзду партії «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки» та соціалістичне змагання за гідну зустріч XXV з'їзду партії, викликали нове піднесення трудової й політичної активності широких мас.

Як і весь радянський народ самовіддано трудяться й члени УТОГ Одещини. Гідно готуються зустріти XXV з'їзд КПРС і колективи Одеського виробничого об'єднання УТОГ. Взяті раніше зобов'язання — дати до відкриття з'їзду понадпланової продукції на 200 тисяч карбованців, уже виконано. Досягнуто зростання продуктивності праці на 8,1 процента (при зобов'язанні 5 процентів). За роки минулої п'ятирічки знаком «Переможець соціалістичного змагання» нагороджено 86, а знаком «Ударник 9-ї п'ятирічки» — 21 чоловік. Багато нагороджених членів УТОГ працює

в компактних групах на заводах державної промисловості.

Було також відзначено, що останнім часом поліпшилась робота по обслуговуванню глухих трудівників села в Болградському і Ширявському міжрайвідділах. Тут виконані всі контрольні цифри, збільшилась кількість подвірних обходів, масових вечорів зустрічей з передовиками колгоспного виробництва та інших заходів.

Від Одеського виробничого об'єднання УТОГ виступив слюсар-складальник Г. Запорожеч. Він підкреслив, що для успішного виконання поставлених завдань є все необхідне. Проте, потрібно посилити контроль за роботою відділу постачання, створити резерви сировини й матеріалів, усунути простої устаткування і штурмівщину. Щодо результатів культмасової роботи, то вони були б кращими, якби об'єднання мало Червоний куток, в якому давно назріла потреба.

Член президії облвідділу УТОГ В. С. Осипов відзначив такі важливі заходи, як проведення виробничих зборів. На жаль, вони й досі проводяться рідко, не ведуться протоколи, тому й немає обліку критичних зауважень, а звідси — і вжитих заходів. Це створює ґрунт для нових упущень.

Справедливий критиці було піддано й Будинок культури,

який ще не перебудував своєї роботи, не організовує масово-політичних заходів за місцем роботи і проживання наших трудівників. Наочна агітація незначна, та й то підготовлена абияк.

Голова комісії Одеської обласної ради профспілок по роботі з глухими Д. П. Кобиленко розповів про хід обговорення проекту ЦК КПРС «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки» в компактних групах на підприємствах державної промисловості.

На критичні зауваження про недоліки на Одеському виробничому об'єднанні УТОГ відповів директор Ф. С. Шумарін. Федір Степанович визнав критику справедливою і вчасною, і запевнив, що керівництво об'єднання вживе необхідних заходів для усунення причин і недоліків, що заважають організації ритмічної роботи колективу.

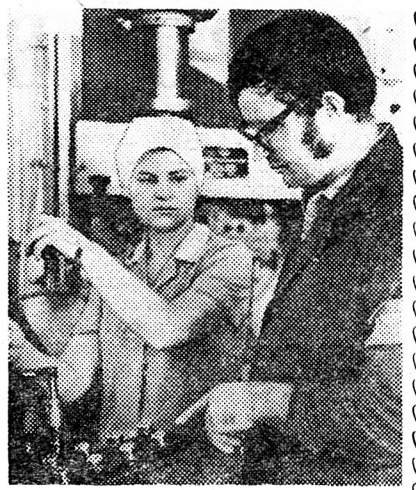
В прийнятому рішенні пленум Одеського облвідділу визначив, що головним завданням первинних організацій УТОГ продовжує і надалі лишатися виховання членів Товариства в дусі комуністичного відношення до праці, розвитку творчої ініціативи і виконання взятих зобов'язань на честь XXV з'їзду КПРС, вивчення партійних документів грудневого (1975 р.) Пленуму ЦК КПРС, а також вдосконалення стилю і методів роботи.

Т. АНАНЧЕНКО.

На варті безаварійної роботи верстатів і механізмів в цехах об'єднань та УВП Товариства стоять групи контролю охорони та безпеки праці. Вони покликані попередити травматизм серед робітників.

На фото: у пресовому цеху Жданівського філіалу Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт». Черговий по охороні праці А. Паршин перевіряє технічний стан верстата, який обслуговує робітниця Л. Васильєва.

Фото І. ГАЙСИНСЬКОГО.

АКТИВНІ ПОШУКИ

Чи може робітник при сучасному розвитку науки і техніки на своєму робочому місці суттєво вплинути на економічний розвиток своєї дільниці, цеху, або ж підприємства? Може. І про це красномовно свідчать цифри. Тільки в Одеській області близько трьох тисяч раціоналізаторів протягом дев'ятої п'ятирічки заощадили державі понад 170 мільйонів карбованців.

На Одеському виробничому об'єднанні УТОГ діє чималий загін раціоналізаторів. Серед них такі товариші, як Щекотовський, Стельмащук, Ройтман, Мельников та інші.

Рада раціоналізаторів проводить велику і плідну роботу по пропаганді науково-технічних знань, по залученню до творчос-

ті нових робітників. Раціоналізатори об'єднання виступають з лекціями і бесідами, в яких глибоко роз'яснюють значення технічної творчості.

У щотижневому бюлетені «Пошук», який виходить в об'єднанні, вміщуємо матеріали про збудовки та плани раціоналізаторів колективу, пропонуємо нові теми для розробок.

Готуючись до XXV з'їзду КПРС, раціоналізатори об'єднання розгорнули активні пошуки, спрямовані на підвищення продуктивності праці та покращення якості вироблюваної продукції.

М. НУХІМЗОН,
токарь Одеського виробничого об'єднання УТОГ.

ДОТРИМУВАТИСЬ ПОРЯДКУ ЗВІТНОСТІ

У будь-якій роботі велике значення має оперативність. Від своєчасного виконання того чи іншого завдання — на перший погляд, здавалося б, незначного — іноді залежить весь успіх великої справи. Так же і в нашому випадку, де від оперативної звітності про виконання державних планів і соціалістичних зобов'язань залежить своєчасне складення звіту по всій системі УТОГ в цілому.

На жаль, нерідко трапляється, коли керівники деяких наших підприємств та організацій зволікають з надсиланням важливих довідок та інших інформаційних матеріалів. Так, Центральне правління УТОГ постановило, що кожне підприємство має не пізніше 12 числа за звітним кварталом надсилати довідку про хід виконання соціалістичних зобов'язань, однак окремі керівники на місцях нерідко забувають про цей порядок звітності. Наше зауваження стосується, зокрема, Ворошиловградського УВП (директор тов. Кизим Л. В.) і Миколаївського УВП (директор тов. Гурін М. І.), звідки Центральне правління вчасно не отримало довідок про виконання соціалістичних зобов'язань за третій квартал минулого року. Полюбують чекати нагадувань щодо цього питання і керівники Дніпропетровського, Запорізького, Ужгородського № 1, Сімферопольського, Ровенського, Сам'янець-Подільського учово-виробничих підприємств та Одеського виробничого об'єднання УТОГ.

Або візьмемо для прикладу інший випадок. У листі від 18 червня 1975 року № 03-21/454 ЦП УТОГ звернулося до всіх підприємств Товариства з проханням надіслати списки передовиків виробництва для нагородження знаками «Ударник дев'ятої п'ятирічки» та «Переможець соціалістичного змагання 1975 року». Це потрібно було зробити протягом одного календарного місяця. Часу, як бачимо, досить, але деякі керівники, зокрема, Запорізького, Бродівського, Сумського УВП лише після персонального нагадування спромоглися надіслати потрібні списки. Але в списках Єнакіївського, Запорізького, Полтавського № 2, Лубенського УВП та Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» виявилися прізвища людей, яких уже було нагороджено цими знаками. Усе це,

зрозуміло, завдало додаткової роботи працівникам оргвідділу.

Така ж доля спіткала і лист за № 03-29/524 від 14 липня минулого року, коли ЦП УТОГ надіслало всім облвідділам та УВП постанову колегії Міністерства соціального забезпечення «Про хід виконання організаційми соцзабезпечення Житомирської області рішень партії та уряду про посилення боротьби з пияцтвом та алкоголізмом і додаткових заходів з активізації цієї роботи». У листі рекомендовалося глибоко вивчити постанову на місцях, розробити план заходів щодо посилення боротьби з пияцтвом і про це повідомити Центральне правління до 1 листопада минулого року. Однак вказаний термін минув, а деякі керівники облвідділів та підприємств знову вирішили чекати на нагадування.

Розглянемо ще один, останній приклад. 14 серпня минулого року президія ЦП УТОГ і президія УРК профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-обслуговувальних підприємств прийняли спільну постанову «Про затвердження заходів щодо виконання критичних зауважень, висловлених на республіканській нараді переможців соціалістичного змагання у промисловості, будівництві, на транспорті та розгортання соціалістичного змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС на підприємствах УТОГ». Про виконання цієї постанови повинні були повідомити ЦП УТОГ усі керівники облвідділів та УВП. Знову ж таки до 1 листопада. Проте і цього разу довелося вдатися до нагадування.

Таких прикладів можна навести багато, всі вони свідчать про те, що на місцях подекуди ще недостатній або зовсім відсутній контроль за виконанням постанов та вказівок з боку ЦП УТОГ, що свідчить, зокрема, про безвідповідальне ставлення до своїх службових обов'язків окремих працівників облвідділів та підприємств Товариства.

Й. ВОСЬМАК.

НАШЕ ЖИТТЯ 3 сторінка

Субота, 17 січня 1976 р.

ГЕРОЇ ВЕЧОРА

«XXV з'їзду КПРС — нашу ударну працю!» Цим гаслом починалося запрошення ради Харківського будинку культури глухих і профкому заводу імені Малишева взяти участь у вшануванні одних з кращих трудівників підприємства. Героями вечора стали «Кращий за професією», бригадир обрубників кольорово-ливарного цеху Матвій Григорович Рижкін та кращий інженер-конструктор заводу Олександр Петрович Безобразов.

Над святково прибраною сценою глядачів стрічають знамениті рядки Володимира Маяковського:

«Радію я —
це моя праця
влітається
в працю
моєї республіки».

А за столом, заставленим живими квітами, глухий робітник і глухий інженер... Справді символічно.

Вечір веде зав. бібліотекою Будинку культури О. І. Сиволгіна. З теплими вітальними словами

звертається вона до шанованих трудівників та присутніх у залі. Потім виступає змінний майстер кольорово-ливарного цеху Ю. Г. Вестров. Коротко та повно розповідає він про Матвія Рижкіна, про те, що бригадир віддавна славиться своєю старанністю, умінням знаходити міцний результативний контакт з колективом. Тож не дивно, що саме він виборов таке високе звання, як «Кращий обрубник міста».

Про творчу працю інженера-конструктора Олександра Безобразова розповіла старший перекладач заводу Н. Ф. Рахміл.

— У другому кварталі завершального року п'ятирічки, — сказала вона, — О. Безобразов працював, маючи звання «Кращий інженер-конструктор відділу», а в третьому — вже домігся звання «Кращий інженер-конструктор заводу». Як робітник, так і інженер — зразкові члени сім'ї, активні в громадсько-корисній роботі, захоплюються спортом, хоч обом уже за сорок. Зокрема, Матвія цікавить футбол, він — тренер заводської команди глухих футбо-

лістів, а Олександр — першорядний з шахів. Крім того, Олександр — учасник художньої самодіяльності глухих.

Докладніше про це розповіла режисер Народного самодіяльного театру глухих А. Росинська.

По закінченні виступів О. Безобразова та М. Рижкіну піднесли квіти, вручили грамоти та подарунки. Затим розпочався концерт, у якому брав участь колектив художньої самодіяльності при Будинку культури УТОГ, а також Народний самодіяльний ансамбль заводу — «Промінь». Глухі аматори сцени показали уривок із вистави за твором А. Макайонка «Трибунал» та виконали молдавський танець «Жок». Ансамбль «Промінь» заповнив зал звуками чеської польки, він же виконав російські жартівливі танці «Ложкарі», «Де дівчата, там і я» тощо.

Вечір ушанування трудівників заводу видався на славу. Це свідчить про те, що порівняно з минулими роками творчі зв'язки Будинку культури глухих з підприємствами міста, де працюють члени УТОГ, значно розвинулися і зросли.

А. СИМОНЕНКО,
член президії Харківського облвідділу УТОГ.

Широкі обрії і безліч життєвих доріг відкриваються перед кожним, хто отримав атестат зрілості про закінчення середньої школи.

Освіченому легко опанувати будь-якою складною професією, поступити на навчання до вищого навчального закладу.

Вечірні спецшколи, де навчаються глухі трудівники, щороку закінчують десятки хлопців і дівчат, поповнюючи загін висококваліфікованих спеціалістів на заводах і фабриках у державній промисловості, в об'єднаннях та учбово-виробничих підприємствах Українського товариства глухих.

На фото: учні 15-го класу Київської вечірньої середньої спеціальної школи № 27 для робітничої молоді з дефектами слуху (зліва направо) Н. Брилицька, В. Полніков, В. Ігула та Г. Кракотець на консультації з фізики, яку проводить викладач І. М. Радченко.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ПОДВИГ ГЕРОЇВ — БЕЗСМЕРТНИЙ

Останній виліт

Нову вулицю українського селища Голоби на Волині назвали іменем грузина Чічіко Бенделіані. Його ж ім'я носить і недавно споруджений широкоекранний кінотеатр, і піонерський загін місцевої середньої школи. Хто ж ця людина, пам'ять про яку свято бережуть наші люди?

...22 червня 1941 року передсвітанкову тишу над польовим аеродромом порушила сирена бойової тривоги. За мить піднявшись у небо, червонозоряна ескадрилья неслася назустріч ворожим машинам. Так почалася війна для льотчика-винищувача Чічіко Бенделіані. За свідченням однополчан, він був людиною надзвичайної мужності й відваги.

Травень 1942 року. Четвірка радянських штурмовиків І-16 на чолі з Ч. Бенделіані перепиняє шлях у небі над Харковом 24 фашистським літаками. Півгодини тривав нерівний бій. Противник, не змігши здолати зоряних соколів, змушений повернути назад. У вересні того ж року в парі із старшим лейтенантом Бубновим Бенделіані вступив у бій з вісьмома гітлерівськими асами. Два з них на свій аеродром уже не повернулись.

За участь у боях на Сталінградському, Центральному та Південно-Західному фронтах Ч. Бенделіані нагороджений орденами Леніна, бойового Червоного Прапора, Вітчизняної війни другого ступеня. Згодом його удостоєно високого звання Героя Радянського Союзу.

Червеневого ранку 1944 року штурман 54-го Керченського винищувального авіаполку гвардії майор Ч. Бенделіані повів групу винищувачів на Ковель, бої за визволення якого тривали уже третій місяць. То був останній, 483-й бойовий виліт героя.

У жорсткій повітряній сутичці над містом на машину Бенделіані «насіло» кілька фашистських асів. Одна з кулеметних черг прошила кабінку. Смертельно поранений пілот все ж довів зрешечений кулями літак до свого аеродрому. Але з машини Чічіко винесли мертвим...

У центрі Голоб над могилою героя височить обеліск. У кімнаті бойової слави середньої школи червоні слідопити з любов'ю обклали куточок Ч. Бенделіані. Тут зібрано фотографії героя, газетні вирізки з розповідями про його подвиги, копії документів,

спогади рідних і бойових товаришів.

Син Кавказу, Ч. Бенделіані порідив українське селище Голоби з гірським Гора-Бережоулі, де він колись учився в технікумі. Волинські школярі розшукали рідних героя, відвідали його батьківщину. А в Голобах побували дочка Ч. Бенделіані — Джелетта, його друзі й однополчани, делегація грузинських письменників...

Свято шанують волинці пам'ять про тих, хто загинув за визволення їх краю від німецько-фашистських загарбників. Навічно занесені до списків комсомольської організації Маневського району Герої Радянського Союзу Віктор Ершов і Нематжан Хакімов. У боях за Старий Чорториськ, обв'язавшись гранатами вони кинулись під ворожі танки і зірвали атаку гітлерівців. На честь героїв-прикордонників Василя Петрова та Івана Пархоменка села Цуцнів і Видранка перейменовані в Петрове та Пархоменкове. Трактористи колгоспу імені Шевченка Луцького району зарахували до складу однієї з комсомольсько-молодіжних механізованих ланок Героя Радянського Союзу, капітана Петра Тарасова. Під селом Милуші він повторив подвиг Олександра Матросова. Члени ланки зобов'язалися постійно виконувати норму за полеглою героєм.

В. ЛАВРЕНЮК.
Волинська область.

НА ДОПОМОГУ ГРОМАДСЬКОМУ ТРЕНЕРОВІ

З метою дальшого розвитку спорту в системі Українського товариства глухих та в зв'язку з побажанням багатьох керівників спортивних секцій, редакція газети «Наше життя» в минулому році започаткувала на своїх сторінках заочний семінар «На допомогу громадському тренерові». Його мета — подати допомогу вихователям спортивної молоді в підготовці команд до змагань, провести обмін досвідом роботи.

Проте з деяких поважних причин публікацію матеріалів заочного семінару було перервано. З сьогоднішнього номера газета продовжуватиме друкування матеріалів на допомогу громадському тренерові.

ЗАНЯТТЯ ДРУГЕ

ФУТБОЛ

Вивчення та тренування виконання технічних прийомів*

Як і кожне заняття, це теж розпочинається із загальнофізичної підготовки, що є складовим елементом сучасної спортивної підготовки. Відмінний стан здоров'я, безвідмовна робота життєво важливих внутрішніх органів, високий рівень сили і виносливості, швидкості і спритності — ось основні риси доброї фізичної підготовки спортсмена.

Всі ці навички досягаються тренуванням. Отже, розминка. Її слід розпочинати ходьбою, бігом, що триватимуть 3—4 хвилини. Далі йде біг напрома, приставними кроками, стрибками з імітацією ударів по м'ячу — 2 хвилини.

Загальнофізичні вправи треба розпочинати з рухів для рук, тулуба, ніг. Після їх виконання сісти і розпочати нові — парами, наприклад, присідання з партнером на плечах, стрибки на одній нозі — другу притримує партнер і т. д. — протягом 10—15 хвилин.

Прискорення протягом 5—6 хвилин давати з різних вихідних положень (лежачи, сидячи, стрибаючи)

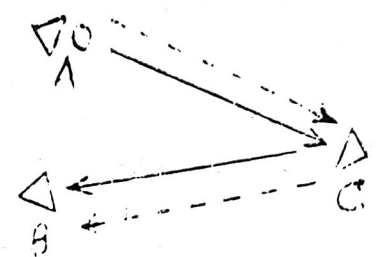
5 разів × 20 м
4 рази × 30 м
2 рази × 50 м.

Жонглювання — 5 хвилин. Після розминки гравці розбирають м'ячі і парами жонглюють ними (перекидають з ноги на ногу, передаючи партнеру). Спочатку жонглюють у декілька дотиків до м'яча, потім їх кількість доводять до двох, тобто на другий дотик м'яча необхідно передати партнеру. Він ловить м'яч у повітрі і також жонглює в два дотики.

На ведення м'яча по колу з імітацією обманих рухів (фін-

тів) слід відвести 5 хвилин.

Далі йде передача м'яча в трикутниках зі зміною місць. Спочатку футболіст зупиняє м'яч внутрішнім боком ноги, потім в один дотик. Графічно це можна зобразити так:

Гравець А передає м'яч С і перебігає на його місце. С передає В і перебігає на його місце і т. д.

Удар прямим підйомом ноги — 10 хвилин. Спочатку його слід виконувати з місця. Тренеріві необхідно звернути увагу на правильну постановку опорної ноги, вона повинна бути на одній прямій з м'ячем, а для виконання удару маховою ногою — підйом відтягнутий, жорсткий. Після удару стати на другу ногу. Виконувати удар слід як правою, так і лівою ногою.

Для закріплення цього технічного прийому, а він є основним ударом у футболі, рекомендується дати декілька вправ:

а) ведення м'яча і удар прямим підйомом по воротах — 5 хвилин;

б) удар після передачі — 5 хвилин. Гравець пасує тренерові, одержує у відповідь і б'є.

Закінчувати тренування рекомендується грою. Заняття повинно тривати не менше 90 хвилин.

В. КУЛІБАБЕНКО,
тренер з футболу Київського облвідділу УТОГ.

* Початок див. «Наше життя» № 33 за 1975 рік.

Спортивні вісті

В гуртожитку Запорізького УВП відбувся турнір з шашок, в якому взяло участь 11 дівчат. Змагання проходили в два тури. Деякий час гра йшла рівно. Але невдовзі спортсменки, що мають другий розряд, обігнали своїх суперниць і вийшли вперед.

В результаті перші три місця відповідно зайняли шашкістки II розряду Світлана Антоник, Валентина Шиманська, Валентина Гриценко.

В урочистій обстановці переможцям змагання було вручено Грамоти та пам'ятні сувеніри.

Два дні в спортивному залі Запорізького будинку культури проходила першість області з настільного тенісу.

У змаганнях взяли участь 25 спортсменів, які входили до складу п'яти команд. На жаль, це були лише колективи Запоріжжя, але першість пройшла напружено, на високому спортивному рівні.

В результаті тривалої боротьби перемогою одержала перша команда УВП. Високу майстерність, витримку проявили в зустрічах тенісисти брати Литвинові, В. Ермохін, В. Гриценко, Г. Безбородова.

На друге місце вийшла друга команда УВП, на третє — тенісисти міськвідділу УТОГ.

С. МОРДУШЕНКО.

ПЕРШИЙ ТУР ЗАВЕРШЕНО

У Київському Паладі культури імені А. В. Луначарського закінчився перший тур огляду художньої самодіяльності глухих. Успіхи митців-аматорів оцінювало журі від обласного відділу УТОГ під головуванням Заслуженого працівника культури УРСР М. Н. Поляка.

Програму виступів складала програма найрізноманітніших жанрів. Зокрема глядачам сподобались виступи Н. Косаревої і Л. Філаніна, пантоміма І. Довганя та Б. Корольова «Муки творчості», клоунади І. Радзів-

ського та М. Беспалова «3 гаманцем», «3 капелюхами», «3 гумкою», художнє читання О. Ільченко й Д. Семенюк, оригінальні композиції Володимира і Валентини Скурчинських.

Нині в Паладі культури триває підготовка до другого туру огляду художньої самодіяльності глухих.

С. ГУБКІН,
директор Паладі культури імені А. В. Луначарського.

Редактор П. БУЛАТОВ.